

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619205613
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6619205613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkyne: I. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: Q. Q., bytom F.. F. XXXX/X, XXX XX I., proti žalovanému: De Vries Group Slovakia, s. r. o. (do 06. 06. 2022 Friendly Finance Slovakia s. r. o.), IČO: 47 243 368, so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpená: JUDr. Daniela Ježová, LL.M., PhD. advokátka, so sídlom Javorinská 13, 811 03 Bratislava, o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 2.549,92 EUR spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 12. 11. 2019 do zaplatenia a zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v sume 500,- EUR, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 8Csp/152/2019 - 413 zo dňa 23. marca 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., III., IV., a VI. p o t v r d z u j e.

II. Odvolanie žalovaného voči výrokom II. a V. o d m i e t a.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 1.649,92 EUR s úrokom z omeškania 5% ročne od 15. 10. 2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu žalobkyne sčasti sumy 900 Eur s úrokom z omeškania vyšším ako 5% od 20.11.2019 do zaplatenia zamietla.

III. Žalovaný e povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 29,40% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie v sume 323,50 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Súd žalobu žalobkyne o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v sume 176,60 Eur od žalovaného zamietla.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 29,40% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.“

2. Konštatoval, že žalobkyňa sa doručanou žalobou okresnému súdu dňa 10. 12. 2019 domáhala voči žalovanému zaplatenia bezdôvodného obohatenia v sume 1.907,79 EUR spolu s príslušenstvom, a to z dôvodu, že so žalovaným uzatvorila zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Rámcovú zmluvu a Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorých absentovali obligatórne náležitosti

uvedené v § 9 ods. 2 písm. g), i), j), k), l) a z) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), a preto spotrebiteľské úvery boli v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ bezúročné a bez poplatkov. Úvery boli poskytnuté v celkove výške 5.927,84 EUR a žalovanému zaplatila 7.835,64 EUR, a tak bezdôvodné obohatenie činí 1.907,79 EUR. Následne počas konania svoju žalobu rozšírila aj o nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 EUR.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia dospel k záveru, že žaloba je v časti dôvodná nie len vo vzťahu k nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale aj na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, avšak vo zvyšku ktorým prevyšovali prvoinštančným súdom priznané nároky žalobu zamietol.

4. Napriek tomu, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným viacero samostatných zmlúv nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.549,92 EUR si uplatnila výlučne z týchto zmlúv o úvere, pričom zistil nasledujúce:

1. Zmluva č. XXXXXXXXXXXX-X zo dňa 27.06.2017: poskytnutý úver vo výške 600 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 8,92 Eur, dátum splatnosti 18.07.2017;
žalobkyňa pohľadávku zaplatila až dňa 30.08.2017 vo výške 772,48 Eur
772,48 Eur - 608,92 Eur = 163,56 Eur.

2. Zmluva č. XXXXXXXXXXXX-XX zo dňa 30.08.2017: poskytnutý úver vo výške 900 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 13,39 Eur, dátum splatnosti 20.09.2017;
žalobkyňa pohľadávku zaplatila až dňa 14.02.2018 vo výške 1.960,11 Eur
1.960,11 Eur - 913,39 Eur = 1.046,72 Eur (žalobkyňa rozdiel uviedla nesprávne vo výške 1.946,72 Eur).

3. Zmluva č. XXXXXXXXXXXX-XX zo dňa 14.02.2018: poskytnutý úver vo výške 250 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 2,66 Eur, dátum splatnosti 01.03.2018;
žalobkyňa pohľadávku zaplatila až dňa 08.04.2018 vo výške 1.310,02 Eur
310,02 Eur - 252,66 Eur = 57,36 Eur (žalobkyňa žiadala rozdiel vo výške 52,04 Eur);

4. Zmluva č. XXXXXXXXXXXX-XX zo dňa 14.03.2018: poskytnutý úver vo výške 190 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 2,83 Eur, dátum splatnosti 04.04.2018 (č. I. 316 spisu);
žalobkyňa pohľadávku zaplatila až dňa 05.05.2018 vo výške 217,25 Eur
217,25 Eur - 192,83 Eur = 24,42 Eur (žalobkyňa žiadala rozdiel vo výške 29,59 Eur);
Žalobkyňa nesprávne uvádza dátum splatnosti úveru 13.04.2018.

5. Zmluva č. XXXXXXXXXXXX-XX zo dňa 12.04.2018: poskytnutý úver vo výške 300 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 4,46 Eur, dátum splatnosti 03.06.2018;
žalobkyňa pohľadávku zaplatila až dňa 10.06.2018 vo výške 453,39 Eur
453,39 Eur - 304,46 Eur = 148,93 Eur (žalobkyňa rozdiel uviedla vo výške 113,52 Eur);

6. Zmluva č. XXXXXXXXXXXX-XX zo dňa 09.07.2018: poskytnutý úver vo výške 390 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 8,56 Eur, dátum splatnosti 09.08.2018;
žalobkyňa pohľadávku zaplatila až dňa 31.10.2018 vo výške 628,19 Eur
628,19 Eur - 398,56 Eur = 229,63 Eur (žalobkyňa žiadala rozdiel vo výške 252,49 Eur);
Žalobkyňa nesprávne uviedla dátum splatnosti úveru 08.09.2018, (ďalej len „predmetné zmluvy“).

5. Uviedol, že bol viazaný žalobou a mohol bezdôvodné obohatenie priznať iba do výšky, o ktorú sa žalovaný skutočne obohatil, t. j. v sume 1.649,92 Eur (163,56 Eur, 1.046,72 Eur, 52,04 Eur, 21,59 Eur, 113,52 Eur a 252,49 Eur).

6. Mal nepochybne preukázané, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným boli založené na základe uzavretých spotrebiteľských zmlúv, išlo o záväzkové vzťahy podľa § 488 OZ, na základe ktorých žalovanému ako veriteľovi vzniklo právo na plnenie voči žalobkyňou ako dlžníčke a táto bola povinná žalovanému vrátiť pôžičku v súlade s § 494 a § 657 OZ. Predmetné zmluvy boli spotrebiteľskými zmluvami podľa § 52 a nasl. OZ. Predmetné zmluvy však podľa § 3 ods. 1 písm. l) ZoSÚ nie sú spotrebiteľským úverom, avšak v zmysle §24 ods. 1 ZoSÚ sa aj na iné pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom vzťahujú ust. § 9 a § 11 ZoSÚ. Preskúmaním predmetných zmlúv dospel k záveru, že tieto nemali uvedenú úrokovú sadzbu. Absenciou úrokovej sadzby v tzv. inej zmluve o pôžičke sa jedná o nesplnenie obligatórnej náležitosti, ktorá v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ spôsobuje, že predmetné zmluvy sa považovali za bezúročné a bez poplatkov. Poukázal na obdobný názor ohľadom bezúročnosti a bez poplatkovosti, ktorý bol vyslovený Okresným súdom Lučenec v rozsudku č. k. 7Csp/143/2016 - 220 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17Co/379/2017 - 262 a č. k. 3Csp/121/2019 - 472 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41CoCsp/49/2020. Nestotožnil sa s

argumentáciou žalovaného, ktorý poukazoval na taký výklad, že v danom prípade v súlade s § 2 ods. 3 OZ je možné upraviť si vzájomné vzťahy so žalobkyňou a j iným spôsobom než ustanovuje zákon, a teda aj dojednať poplatok za poskytnutie pôžičky namiesto dojednania úrokovej sadzby. Okresný súd bol toho názoru, že dojednaním poplatku za poskytnutie pôžičky, ktorá je bezúročná ide v prípade spotrebiteľa o zhoršenie jeho postavenia, ktoré je v rozpore s § 54 ods. 1 OZ. V tomto smere poukázal na § 24 a § 16 ods. 1 ZoSÚ, kedy žalovaný upraveným spôsobom odplaty, kedy sa vyhol úroku, mu umožnil inkasovať poplatok v plnej výške ako odplatu za poskytnutý úver, avšak zbavil žalobkyňu ako spotrebiteľku v súlade s § 16 ods. 1 ZoSÚ možnosti uhradiť len úroky a náklady vzniknuté len do časového obdobia od poskytnutia pôžičky do jej splatenia, čím zhoršil jej postavenie v rozpore s § 54 ods. 1 OZ. Uvedené dojednanie považoval tak podľa § 39 OZ v tejto časti za neplatný právny úkon, ktorý svojim účelom odporuje zákonu. Konštatoval, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 OZ vychádzal z predmetných zmlúv. Vykonaným dokazovaním zistil, že bezdôvodné obohatenie predstavuje poplatky v celkovej výške 1.649,92 EUR. Nakoľko si žalobkyňa uplatnila právo na zaplatenie poplatkov vo výške 2.549,92 EUR, súd jej právo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 900 EUR zamietol, keďže v tejto časti bol nárok žalobkyne nedôvodný. Zároveň priznal žalobkyne aj nárok na príslušenstvo, ktoré priznal až od doručenia žaloby žalovanému dňa 14. 10. 2020, kedy sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení a vo výške 5%. V prevyšujúcej časti nárok žalobkyne prevyšujúcej úrok 5% ročne od 20. 11. 2018 taktiež zamietol.

7. Následne sa zaoberal nárokom žalobkyne na vydanie primeraného finančného zadostučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Okresný súd vychádzal pri uplatnení tohto nároku z predmetných zmlúv, pričom s ohľadom na bezúročnosť a bez poplatkovosť predmetných zmlúv mal nárok žalobkyne za daný, pričom za primeraný považoval nárok v sume 323,50 EUR, ktorý žalobkyňa priznal a žalobu vo zvyšnej časti t. j. sumy 176,50 EUR zamietol.

8. O trovách konania rozhodol podľa 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto priznal žalobkyňa, ktorá mala v konaní čiastočný úspech v rozsahu 29,40% ,a to pri oboch žalobou uplatňovaných nárokoch.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal v celom rozsahu odvolanie žalovaný, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žiadal odvolaním napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konanie v plnom rozsahu, prípadne zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

10. Považoval za jednoznačné, že v predmetných zmluvách neabsentuje žiadna podstatná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Skutočnosť, že úroková sadzba je vo výške 0,00% neznamena a ani nemožno vykladať tak, že predmetná náležitosť v zmluve absentuje. Predmetné zmluvy obsahovali údaj o úrokovej sadzbe a to v bode 6 písm. a) v tomto znení: „Úroková sadzba aplikovaná na Úver: 0,00%.“ Poskytnutie úveru však bolo spoplatnené poplatkom za poskytnutie úveru, ktorý bol v zákonom povolenej výške, a to vo výške maximálnej výšky odplaty povolenej zákonodarcom. V odvolaní poukázal na to, že pôžičky poskytoval za poplatok bez stanovenia úrokovej sadzby ako tzv. fínsky model pôžičiek, ktorý model bol schválený aj Národnou bankou Slovenska. Na oprávnenosť takéto postupu poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5Csp/45/2018 zo dňa 12. 11. 2018, Okresného súdu Košice II sp. zn. 13Csp/21/2017 zo dňa 14. 06. 2017, Okresného súdu Galanta sp. zn. 10C/22/2015 a Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/146/2016. Uviedol, že žalobkyňa bola výslovne uzrozumená s tým, koľko si od žalovaného požičiava a koľko má vrátiť. Nesúhlasil tak so záverom okresného súdu o majetkovom prospechu žalovaného a vzniku bezdôvodného obohatenia. Podľa názoru žalovaného boli predmetné zmluvy zmluvami o pôžičke podľa § 657 OZ, ktorá nie je spotrebiteľským úverom, ale jedná sa o iný úver, na ktorý sa vzťahujú niektoré ustanovenia vymedzené v § 24 ods. 1 ZoSÚ.

11. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť, nakoľko sa s ním v celom rozsahu stotožnila. S odvolaním žalovaného sa nestotožnila a toto považovala za účelové a zavádzajúce. Bola toho názoru, že došlo k neoprávnenému a nezákonnému postupu zo strany žalovaného v danom spore, a preto sa rozhodla obrátiť aj na Národnú banku Slovenska o prešetrenie úverového podvodu.

12. Žalovaný v odvolacej replike sa vyjadril k tvrdeniam žalovanej o spáchaní úverového podvodu, ktoré skutkové tvrdenia poprel a nedopustil sa ani žiadneho iného trestného činu. V ostatnom zotrval na podanom odvolaní ako aj na podanom odvolacom návrhu.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., III, IV. a VI podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny a vo výrokoch II. a V. odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. b) CSP odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Úvodom odvolací súd konštatuje, že počas odvolacieho konania došlo k zmene obchodného mena žalovaného pôvodne označeného ako Friendly Finance Slovakia s. r. o. (do 06. 06. 2022) na De Vries Group Slovakia s. r. o. (od 07. 07. 2022). Uvedená skutočnosť však nemá žiaden vplyv na pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, len v záhlaví tohto rozhodnutia došlo k uvedeniu aktuálneho obchodného mena žalovaného tak, ako to je zapísané v obchodnom registri.

17. Odvolaciemu súdu bola počas odvolacieho konania doručená odvolacia replika žalovaného. Nakoľko žalovaný sa v odvolacej replike vyjadril k tvrdeniam, ktoré žiadnym spôsobom nesúviseli s predmetom konania, pričom v ostatnom zotrval na podanom odvolaní odvolací súd, tak nepostupoval v zmysle § 374 ods. 3 CSP, a odvolaciu repliku žalovaného nedoručoval žalobkyňi, nakoľko to s ohľadom na jej obsah nepovažoval za potrebné.

18. Žalovaný svoje odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosť, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšlo počas konania žiadnym iným spôsobom najavo. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t. j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom ide o také skutkové zistenia, na základe ktorých prvoinštančný súd vec posúdil po právnej stránke.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikovať na správny právny predpis, prípadne ho nesprávne vyložil alebo na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval.

20. V danom prípade ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov však nebol naplnený. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil v zmysle § 191 ods. 1, 2 CSP. Odvolací súd preskúmaním odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu nezistil, že by skutkové zistenia nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosť, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo. Prvoinštančný súd v danom prípade taktiež skutkové zistenia podriadil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, a preto nebol naplnený ani jeden z odvolacích dôvodov, ktoré uviedol žalovaný v podanom odvolaní.

21. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu, že sa jedná o vzťah spotrebiteľský v zmysle § 52 ods. 2 OZ, a preto na prejednaný vzťah sa prednostne aplikujú ustanovenia OZ, aj keby sa inak mali použiť ustanovenia Obchodného zákonníka. Rovnako správne aplikoval na daný skutkový stav aj ust. § 24 ods. 1 ZoSÚ, pričom je správny aj jeho následný záver o tom, že predmetné zmluvy neobsahovali úrokovú sadzbu, a preto ich je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov.

22. Odvolací súd poukazuje na to, že Občiansky zákonník neupravuje inštitút zmluvy o úvere (ten je upravený v Obchodnom zákonníku). V občianskom zákonníku je upravený obsahovo podobný inštitút, ktorým je zmluva o pôžičke (§657 a § 658 OZ), ktorá umožňuje pri peňažnej pôžičke možnosť dojednania úrokov. Na rozdiel od zmluvy o úvere, kde sú úroku z úveru podstatnou náležitosťou uzavretej zmluvy ako dojednaná cena peňazí. V prípade zmluvy o pôžičke ide len o možnosť dojednania ako dispozitívne ustanovenie, ktoré umožňuje dohodnúť popri vrátení istiny z pôžičky aj úroky. Z uvedeného je tak zrejmé, že predmetné zmluvy sú zmluvami o pôžičke, pri ktorých si žalovaný mohol dohodnúť úrok ako formu odplaty, avšak v danom prípade si tento namiesto úroku, ktorý určil vo výške 0% uplatňoval poplatky, ktoré zahrnul do celkových nákladov. Poplatok, ktorý si žalovaný voči žalobkyni uplatnil je formou odplaty, a to napriek tomu, že predmetné zmluvy neobsahovali úrokovú sadzbu, ktorá je podstatnou náležitosťou zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j

ZoSÚ, a je formou odplaty, pričom samotný žalovaný deklaruje úver ako bezúročný. Žalovaným upravený spôsob odplaty v predmetných zmluvách, keď sa vyhol úroku, mu umožnil inkasovať poplatky v plnej výške, pričom tieto boli odplatom za poskytnutie peňazí, avšak zbavujú žalobkyňu ako spotrebiteľa v súlade s § 16 ods. 1 ZoSÚ možnosti uhradiť len úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia peňazí do ich splatenia, čím sa zhoršuje jej postavenie v rozpore s § 54 ods. 1 posledná veta OZ.

23. Odvolací súd sa tak stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že predmetné zmluvy neobsahujú podstatný údaj o výške úrovekovej sadzby a rovnako aj tým, že dojednaním bezúročných predmetných zmlúv s dojednaním len poplatkov za poskytnutie pôžičiek, ide o zhoršenie postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa, pričom podľa § 54 ods. 1 prvá veta OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Neuvedenie úrovekovej sadzby neumožňovalo žalovanej porovnať a vyhodnotiť si výhodnosť spotrebiteľskej pôžičky prostredníctvom úroku v porovnaní s inými pôžičkami, či úvermi.

24. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil rozsudok okresného súdu v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.649,92 EUR s príslušenstvom (I. výrok) ako aj nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 323,50 EUR (IV. výrok), ktorý okresný súd priznal žalobkyni percentuálnym podielom vo vzťahu k nároku na výšku priznaného bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaný v odvolaní žiadnym spôsobom výšku súdom priznaného nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj výšky primeraného finančného zadosťučinenia nerozporoval. Odvolací súd rovnako potvrdil ako vecne správne aj závislé výroky o trovách konania (III. a VI. výrok)

25. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

26. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

27. Žalovaný podal odvolanie voči rozsudku okresného súdu ako celku, pričom výrokom II. a V., došlo k zamietnutiu časti žalobkyňou uplatnených nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia a primeraného finančného zadosťučinenia, a teda v týchto častiach bol žalovaný úspešný a bolo rozhodnuté v jeho prospech, keďže žaloba bola v tejto časti zamietnutá. V tejto časti bolo rozhodnutie okresného súdu vydané v neprospech žalobkyne, ktorá by bola na rozdiel od žalovaného oprávnená podať odvolanie voči rozsudku okresného súdu v tomto rozsahu. Nakoľko žalovaný nebol oprávneným subjektom na podanie odvolania voči zamietajúcim výrokom rozsudku okresného súdu (II. a V. výrok), odvolací súd v tejto časti v súlade s § 386 písm. b) CSP odvolanie žalovaného odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100%). O

výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.